

Παρακλητικός Κανὼν ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΦΟΒΕΡΑΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Γεο. Αθ. Σιμωνοπετρίτου

**Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ ρμβ' (142) Ψαλμὸς καὶ τὸ
Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τὰ Τροπάρια.
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.**

Τὴν Φοβεράν Σου Προστασίαν Παρθένε, δίδου ἡμῖν τοῖς
Σὲ τιμῶσιν ἐκ πόθου, ἐκ τῶν ψυχῶν διώκουσα τὸν φόβον τοῦ
ἐχθροῦ· φλόγα δὲ ὑπάναψον, τοῦ γλυκέος Υἱοῦ Σου, ἐντολῶν
τὴν τήρησιν, ζωηρόντων διδοῦσα, ὅπως ἐγκάρπως φθάσωμεν
Ἄγνη, εἰς Βασιλείαν, Αὐτοῦ τὴν τρισπόθητον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν
οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς
ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν
ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ
δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμὸς.

**Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Δέησις τέκνων Σου, ὦ
Φοβερά Προστασία. Ἀ(θανάσιος).**

Ωιδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Δέησιν δέξαι τὴν παροῦσαν Δέσποινα, ἣν ἐκ ψυχῆς Σοι
θερμῶς, τέκνα ταπεινὰ Σου, ὡς Μητρὶ προσάγομεν, καὶ δίδου
ἡμῖν σκέπην Σου, Φόβερά Προστασία, δι' ἧς νικήσαι ἰσχύσομεν,
βίου λυπηρὰ καὶ ἀντίξοα.

Ἐν τῇ γαστρὶ Σου τῇ ἄγνη κεχώρηται, ὁ τοῦ παντὸς
Ποιητῆς, καὶ ἡγίασε Σε, ὑπὲρ φύσιν ἅπασαν, καὶ Φοβεράν
ἀπέδειξεν, Προστασίαν τοῖς ὅσοι, τὴν Σὴν Εἰκόνα ἀσπάζονται,
καὶ πανευλαβῶς Σοι προσπίπτουσιν.

Χερουβείμ καὶ Σεραφεῖμ πανήγυρις, τρόμῳ παρίστανται,
ἔμπροσθέν Σου Κόρη, τὸ φρικτὸν μυστήριον, τῆς Σῆς λοχείας
βλέπουσαι, καὶ οὐδόλως τὸ βάθος, κατανοῆσαι δυνάμεναι, τῆς
συγκαταβάσεως τόκου Σου.

Σιγῇ τιμῶνται ἐξ ἀρχῆς τὰ ἄρρητα, Κόρη μυστήρια· ὅθεν
πῶς Σοὶ δοῦλοι, στόματα ἀνοιξωμεν, καὶ εἴπωμεν τὸ μέγιστον,
Φοβερὰ Προστασία, καὶ ὑπὲρ λόγον μυστήριον, τῆς τοῦ Θεοῦ
Λόγου Σαρκώσεως;

Ωιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τεράν Προστασίαν, καὶ Φοβεράν ἔχομεν, Σὲ τὴν
Παναγίαν Μητέρα, τοῦ Παντοκράτορος· διὸ ἀσφάλειαν,
ἐπαισθανόμεθα πᾶσαν, ὡς στρουθοὶ ἀδύναμοι, τῇ θεῖα σκέπη
Σου.

Σὲ δαιμόνων τὰ πλήθη, ὡς ἐκ πυρὸς φεύγουσι, κλησίν
Σου φοβούμενα σφόδρα, τὴν πανευφρόσυνον· ὅθεν οἱ δοῦλοί
Σου, ἀδιαλείπτως βοῶμεν· σπεῦδε εἰς βοήθειαν, ἡμῶν
Πανάμωμε.

Τετρωμένοι ἀγάπης, Σῆς μητρικῆς Ἄχραντε, πόθῳ
προσκυνοῦμεν Εἰκόνα, τὴν ζωοπάροχον, καὶ οὐχ εὐρίσκομεν,
κόρον τοῦ ἔρωτος τούτου, ὃν ἀεὶ συντήρησον, ἀπαραμείωτον.

Ἐν κινδύνοις τοῦ βίου, Σὺ Φοβερὰ Δέσποινα, πέλεις
Προστασία τοῖς ὅσοι, τὴν θεῖαν κλησίν Σου, ψυχαῖς καὶ χεῖλεσι,
ἔχουσι θεῖον ὡς ἄρτον, τούτους ἐργαστήρια, δεικνῦσα χάριτος.

Διάσωσον, ὦ Φοβερὰ Προστασία, ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς
τοὺς Σοὶ καταφεύγοντας, καὶ φύλαττε διὰ παντός,
προσκυνοῦντας τὴν Σὴν Εἰκόνα.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν
ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου
τὸ ἄλγος.

Ο Ἱερεὺς Δέηση...

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Σὲ Μῆτερ Ἀγνή, εὐρήκαμεν προσφύγιον, πρὸς ἣν ἀσφαλῶς, εὐχὰς ἀνατίθεμεν, ἐν χαρᾷ λαμβάνοντες, αἰτημάτων ἀπάντων τὴν πλήρωσιν· διὸ τιμῶμεν Φοβερά, Προστασία τὴν Εἰκόνα Σου.

Ωιδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Καιρῷ παντὶ φάνηθι, Μῆτερ Πανάχραντε, Προστασία, Φοβερά τοῖς τέκνοις Σου, τῶν πειρασμῶν πᾶσαν τὴν ὁρμήν, ταχὺ καθελοῦσα, καὶ εὐτονίαν χαρίζουσα, πρεσβείαις Σου ἀχράντοις, καὶ γαλήνην καρδίαις, ἣν Υἱός Σου δωρεῖται οὐράνιον.

Νοῦν καὶ ψυχὴν ἄσυλον, ὡς καὶ διάνοιαν, διατήρει, δούλων Σου Θεόνυμφε, τοῦ Ἰησοῦ μνήμην ἱεράν, ταύταις καθιστῶσα, ὡς ἀδιάλειπτον τρύφημα, καὶ κράτει ἀκρατήτους, λογισμοὺς Σὴ ἀγάπη, Φοβερά Προστασία παμπόθητε.

Ὡς τῶν ἐχθρῶν πέλουσα, θεία κατάργησις, Προστασία, Φοβερά Θεόνυμφε, ἀντιλαβοῦ πάντων τῶν πιστῶς, ἐπικαλουμένων, τὴν Σὴν πρεσβείαν πρὸς Κύριον, καὶ δίδου νικηφόρος, διαβαίνειν παγίδας, πειρασμῶν βίου τούτου δυνάμει Σου.

Νικητικὰ τρόπαια, χάρισαι Δέσποινα, τοῖς Σοῖς τέκνοις, καὶ τειχῶν καθαίρεσιν, ἀπὸ Χριστοῦ τῶν χωριστικῶν, καὶ τὰ ψυχοφθόρα, πάθη εὐχαῖς Σου ἐκρῶρίζωσον, φυτεύουσα ἀγάπης, θείας πάντιμον δένδρον, ἀρετῶν ἀποφέρον τὰ δράγματα.

Ωιδὴ ε΄. Ἴνα τὶ μὲ ἀπώσω.

Σταυρικὴν πολιτείαν, ἐκλεξάμενοι Μῆτερ Χριστοῦ, πορεύεσθαι, τὰ ἡδέα βίου, καὶ τερπνὰ ἐξαρνεῖσθαι δεόμεθα, οἱ σεπτὴν Μορφὴν Σου, τὴν κεκλημένην Προστασίαν, Φοβεράν προσκυνοῦντες, ᾧ Δέσποινα.

Ὁ γλυκύτατος ἔρως, τοῦ Δεσπότη Παρθένε ψυχαῖς τῶν δούλων Σου, Σὲ τιμώντων πόθῳ, ἐνσκηνώσαι καὶ πάθη παγχάλεπα, πόρῳ ἐκδιῶξαι, ἐγκαθιστῶν τὸν θεῖον φόβον, Φοβερά Προστασία πρεσβείαις Σου.

Υπερήφανον Κόρη, καὶ ὑψαύχενον Ἄγγελον πῶς κατέρραξεν, ὑψηλὴ καρδιά, καὶ δαιμόνων ἐποίησεν ἕξαρχον, βλέποντες ἐν φόβῳ, ἐπικαλούμεθα βοῶντες· ταπεινὴν ἡμῖν αἴσθησιν δώρησαι.

Ωραιότατος οἶκος, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότης πέλει ἐπέραστος, ὅστις ἐν καρδίᾳ φόβον, ἔχει Κυρίου αἰέποτε, καὶ τηρεῖ τοὺς λόγους, Αὐτοῦ Σεμνή, τοὺς σωτηρίους, οἴους δεῖξον ἡμᾶς ἰκεσίαις Σου.

Ωιδῆ στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Φοβούμενοι, τὴν ἐκ Σοῦ διάστασιν, ἐξ ἀνθρώπων ἀσθενείας Παρθένε, ἀπὸ ψυχῆς ἐξαιτούμεθα· μείνον, ἡμῖν προστάτις καὶ σκέπη καὶ στήριγμα· Σὺ ἔχεις δύναμιν εὐχῶν, ἃς ἡμῖν ἀσθενοῦσι χορήγησον.

Ὀφθαλμῖσόν, Προστασία τέκνα Σου, ὀφθαλμοῖς χειρῶν ἐν τῷ βίῳ, ὥστε ὄραν, τὸν Υἱόν Σου καὶ μόνον, Οὐ καὶ ὀπίσω πορεύεσθαι θέλομεν, καὶ δόξης τῆς ἐν οὐρανῷ, σὺν Ἁγίων χοροῖς καταξίωσον.

Βαρούμενοι, προσβολαῖς ἀλάστορος, ἐκζητοῦμεν προστασίαν Σου Μῆτερ, τὰ λυπηρὰ τοῦ παρόντος αἰῶνος, Σὴ παρουσία καλῶς καταγλύκανον, καὶ πόρρω δίωξον ἡμῶν, τῆς κολάσεως φόβον Πανύμνητε.

Εὐρήκαμεν, Προστασίαν ἄμαχον, Φοβεράν τε Ἄχραντε Κόρη, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Διάσωσον, ὦ Φοβερά Προστασία, ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς τοὺς Σοὶ καταφεύγοντας, καὶ φύλαττε διὰ παντός, προσκυνοῦντας τὴν Σὴν Εἰκόνα.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ο Ιερέυς Δέηση...

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Προστασία Φοβερά, Μητερ πέλουσα, τῶν πιστῶν ἐπακούεις τὴν δέησιν· ὅθεν κλῖνον, τῆς μητρικῆς ἀγάπης μυστικῶς, τὸ οὖς καὶ εἰσάκουσον ἡμῶν, τῶν ταπεινῶν ἱκετικῶς, καὶ θερμῶς αἰτουμένων Σέ· πᾶσαν ἐχθροῦ μανίαν, σκέδασον Σαῖς πρεσβείαις, καὶ τὸν ἀγνὸν φόβον ψυχαῖς, δὸς ἡμῶν Υἱοῦ Σου Ἄχραντε.

Προκείμενον. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός Σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στ. Ἄκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς Σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ Σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός Σου καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους Σου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. α΄ 39 - 49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἀναστᾶσα Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν Ὁρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβητ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβητ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβητ καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη καὶ εἶπεν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριὰμ· μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ. Ἴδου γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα. Τοῖς τῇ Φοβερά Σου καὶ θεία Προστασία, προσπίπτουσι Παρθένε, παισμάτων δίδου λύσιν.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Κόσμου Πλάστην, Ἄχραντε, ἐν Σῆ γαστρὶ συλλαβοῦσα, τῶν Ἀγγέλων τάγματα, δόξη ὑπερβέβηκας δικαιοτάτα· ὅθεν ἀναδέδειξαι, τῶν πιστῶν Παρθένε, καταφύγιον ἐν θλίψεσιν, ἀναθεμένων Σοι, πᾶσαν τῆς ζωῆς αὐτῶν μέριμναν. Ἐγνωμεν γὰρ οἱ δοῦλοι Σου, ὅτι ὑπακούει Σοῦ Κύριος· ὅθεν Προστασία, ὑπάρχουσα Σῶν τέκνων Φοβερά, ἡμᾶς ἀεὶ περιφύλαττε, μητρικῆ ἀγάπη Σου.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ Σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ Σοῦ ἐκπορεύεται, ὧ Φοβερά Προστασία, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Φοβερά Προστασία, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζόμενων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη σωτηρία τῶν πιστῶν.

Ῥιδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ῥῦσαι τὰ τέκνα Σου Παρθένε, πάσης θλίψεως καὶ συμφορᾶς τοῦ βίου, εὐλογοῦσα ἀεὶ, χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα, καὶ δαψιλῶς παρέχουσα, Φοβεράν Σου Προστασίαν.

Ἄνοιξον πύλας Βασιλείας, Παναμώμητε, τοῖς πόθῳ προσκυνοῦσιν, ἱεράν Σου Μορφήν, καὶ αἰτουμένων λύσιν, τοῦ ἄγχους περιστάσεων, καὶ ἰάσεις ἀσθενείας.

Πρόφθασον τοὺς ἀπηλπισμένους, καὶ μὴ ἔχοντας ἐλπίδα Θεοτόκε· Σὺ γὰρ εἰ ἀληθῶς, ἐλπὶς τῶν κλονουμένων, ὧν τὰς ψυχὰς ἀνόρθωσον, Φοβερά Σου Προστασία.

Ῥᾶνον Σὴν χάριν οὐρανόθεν, καὶ ἐκδίωξον τὰ νέφη ἀθυμίας, ἃ ἐχθρὸς συνωθεῖ, ψυχαῖς τῶν Σε ὑμνούντων, καὶ γινωσκόντων Πάναγνε, Φοβεράν Σε Προστασίαν.

Ωιδὴ η΄. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Ὅταν ἔλθῃ, ἡμῖν ἡ σκαιωρία, τότε φάνηθι, προστάτις Παναγία, καὶ φωτὶ μητρικῆς, ἀγάπης Σου τὸ σκότος, ταχέως ἀποδιώξον, ἀντεισάγουσα τὴν χάριν.

Σκευὴ πάντας, ἀνάδειξον Παρθένε, θείας Χάριτος, τοὺς ὅσοι προσκυνοῦσι, τὴν σεπτὴν Σου Μορφὴν, καὶ ἐξαιτοῦνται λύσιν, παθῶν ψυχῆς καὶ σώματος, φοβερὰ Σου προστασία.

Τέκνα πάντες, ἐσμέν Σου Θεοτόκε, εἰ καὶ πάντοτε, οὐ πράττομεν Υἱοῦ Σου, ἐντολὰς σωστικὰς, ἀλλὰ τὴν Σὴν Εἰκόνα, ἔχομεν καταφύγιον, καὶ ἐντρούφημα καρδίας.

Ἄλλη Μῆτερ, τοιαύτη προστασία, τοῖς τιμῶσί Σε, οὐκ ἦν οὐκέτι ἔσται· τὸν Θεὸν γὰρ παντός, ἀφράστως τετοκυῖα, εἴληφας χάριν ἄμετρον, καὶ ἀήττητον πρεσβεῖαν.

Ωιδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἀγίασον τὰ σώματα καὶ ψυχάς, Φοβερὰ Προστασία τῶν τέκνων Σου τῶν ταπεινῶν, τῶν ἀσπαζομένων Μορφὴν τὴν Σὴν, καὶ ταῦτα μεταποίησον, εἰς Ἁγίου Πνεύματος ἱερά· ἐν ὥρᾳ δὲ ἐσχάτῃ, σύναψον τῷ Νυμφίῳ, ἀδιαρρήκτως Παναμώμητε.

Στομάτων οὐκ ἀρκοῦσιν αἶνοι πτωχοί, ἐξειπεῖν ὄρμαθὸν θαυμασιῶν Σου καὶ ἀρετῶν, πλῆθος ἀριθμήσαι ὑπερφυῶν, δι' ὧν κατακεκόσμησαι, παρὰ τοῦ Δεσπότη Κόρη Σεμνή, αἷς στόλισον Σὰ τέκνα, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου, καὶ καταισχύνην πολεμήτορος.

Ίάματα παρέχεις παντοδαπά, Φοβερὰ Προστασία τοῖς πάσχουσιν καὶ ἐκ ψυχῆς, τὴν χαριτοπάροχον καὶ φαιδρὰν, Εἰκόνα προσκυνοῦσί Σου, ἣν ὥσπερ παλλάδιον ἱερόν, κατέχοντες τιμῶμεν, τὸν Σε ὑπερβαλλόντως, Θεοκυῆτορ μεγαλύναντα.

Ἀγάπης φόβον δίδου ἡμῖν Ἀγνή, ψυχικῶν ὅπως φύγωμεν πτώσεων τὰς ἀτραπούς, καὶ προσκολληθῶμεν τοῦ Σοῦ Υἱοῦ, τῷ παμποθήτῳ ἄρματι, καὶ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν,

μετασχῶμεν ἐν τέλει, μετὰ Ἁγίων Πάντων, ὧν Σὺ χοράρχις πέλεις Δέσποινα.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Προστασία κέκληται Φοβερά, Ἄχραντε Παρθένε, ἡ Εἰκὼν Σου ἡ ἱερά, τῶν ἐχθρῶν τὰ πλήθη, φοβίζουσα· πιστῶν δέ, πληροῦσα εὐφροσύνης, καρδίας Πάναγνε.

Φόβον τοῦ Υἱοῦ Σου ἔνθεσ ἡμῖν, τὸν σωτηριώδη, ἐκδιώκουσα τῶν ψυχῶν, πάντα ἄλλον φόβον, ὅπως πιστῶς τιμῶμεν, Εἰκόνα Σου ἁγίαν, Παρθένε Δέσποινα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοχῆσομεν, ῥυσθειῆμεν διὰ

Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερέυς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων τό λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ χριομένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε παραστῶμεν τῷ Κριτῇ, ὅπως ἀποδώσωμεν λόγον, τῶν πεπραγμένων ἡμῖν, τότε ρῦσαι ἅπαντας, φόβου κολάσεως, Παναμώμητε Δέσποινα, σεπταῖς Σου πρεσβείαις, καὶ ἡμῶν προστάτευσον καθικετεύουσα, Ὅν ἐν ταῖς σεπταῖς Σου ἀγκάλαις, μητρικῶς ἐβάστασας ὅτι, Φοβερά Προστάτις πέλεις δούλων Σου.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Στίχοι

Φάνηθι ἀεὶ Φοβερά Προστασία,
Μῆτερ, σὴν ἐμφέρειαν ἀσπαζομένοις.